

Klike indenfor Kommunen har arrangeret Møder, hvor man søger at lægge Hindringer i Vejen for, at denne Gaard — Glomstrup hedder den — bliver udstykket. Jorden er fortrinlig og Prisen, som er fastsat for Jorden, rimelig. Men blot fordi man ikke ønsker at faa flere Smaakaarsfolk til Kommunen, bliver en Bevægelse som den, jeg her omtaler, iværksat. Der er i samme Amt sket det, at en privat Mand solgte en Gaard i en Kommune i Han Herred, som Statshusmandskommissionen anbefalede, men som Sogneraadet pure nægtede at anbefale, ikke saaledes at forstaa, at det sagde: Det er for høj en Pris for Jorden, det søger ikke at faa Prisen sat ned, det paatager sig ikke den Mæglerrolle, som jeg mener maatte være Sogneraadets, om end kun moralske Pligt, men Sogneraadet afviste pure denne Sag, vilde slet ikke anbefale den. Jeg skal ikke gøre mig klog paa Jordens Beskaffenhed, idet den ligger for langt fra min Bopæl, til at jeg kan kende den, men efter Statshusmandskommissionens Udtalelse er det Jord til i Gennemsnit Takst $10\frac{1}{2}$ — den bedste Jord er paa 16 og den daarligste nede ved 6. Jeg skal, som sagt, ikke indlade mig paa at bedømme, om Prisen er for høj, men de sagkyndige, stedkendte Folk siger, at efter alt det, der af Sælgeren ydes ved Siden af Jorden, kan den ikke siges at være for høj. De skal betale 500 Kr. pr. Tønde Bygsædland, d. v. s. pr. 10 000 Kvadratalen, det er noget som 700 Kr. pr. Tønde Land geometrisk Maal. Jeg overlader til mere sagkyndige Medlemmer at dømme, om det er uforsvarligt at lade Folk faa denne Jord, som jeg her har nævnt Prisen paa, naar de foruden Jorden tillige erholder til hver Parcel et Stykke Skov, som anslaaes i Værdi til 1 200 Kr. De skal have Ret til at tage Bygningsmaterialer, Sand og Sten til Støbning paa Hovedejendommen. Ejeren, som sælger, har besaaet med Rug $2\frac{1}{2}$ Tønde Bygsædland til hver Parcel. Han giver dem gratis Befordring 8 Dage i Foraaret og paakører hver Ejendom 20 Læs Gødning. Naar saa dertil kommer, at Vejforholdene, efter hvad der er oplyst af Statshusmandskommissionen og stedkendte Folk, er udmærkede, vil De forstaa, at Befolkningen deroppe, og da særlig de, som ønsker at skaffe sig Jord i den Kommune, har noget ondt ved at forstaa, at Sogneraadets Omsorg for dem skulde være dikteret af pure Velvillie. De gisner paa, at der kan være forskellige andre Ting, som spiller ind. Jeg er selvfølgelig enig med dem,

der mener — og mit Parti har altid hævdet dette —, at der skulde føres en kraftig Kontrol med, at Statstilskuddene blev anvendt paa forsvarlig Maade, og at det er Sogneraadenes i alt Fald moralske Pligt at hjælpe Køberne af Jord til Rette, saaledes at de ikke bringer sig selv i en uheldig Stilling. Jeg forudskikker denne Bemærkning, forinden jeg henstiller til den højtærede Minister eller de vedkommende, som skal træffe den endelige Afgørelse, at der vises en vis Skønsomhed i slige Tilfælde, hvor den lokale Sagkundskab staar uenig. Det er nemlig det, der er Tilfældet. Sogneraadet bestaar af Landboere, Folk, der kender Egnen, og Statshusmandskommissionen er ogsaa kendt deroppe — Formanden er bosiddende i Nabo-kommunen og har, saa vidt jeg erindrer, boet i den samme Kommune —, har altsaa ogsaa Betingelser for at kende Forholdene. Jeg vil derfor henstille til dem, der har den endelige Afgørelse, at de befitter sig paa at kige igennem alt det, der kan foreligge af den Slags. Motiveringerne er, som sagt, ikke altid udsprunget af en lige ædel Tankegang.

Jeg skal ikke blande mig ind i den storpolitiske Debat, der har været ført i disse Dage, kun lige sige et Par Ord om en af de Ting, der har været stærkt fremme, et Spørgsmaal, som angaar Skatteforholdene i vort Land. Under den Diskussion herom, der blev ført paa Foranledning af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, deltog det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen i det Replikskifte, som fandt Sted, og jeg synes, at dette ærede Medlem var den, der var heldigst i Valget af sine Udtryk, idet han samlede i en kort Sætning alt det, Diskussionen drejede sig om, og kaldte det: Landbrugs svigtende Skattelyst. Jeg er saa inderlig enig med det ærede Medlem; hans Udtalelser om Landboernes, særlig de store Landboeres svigtende Skattelyst, var en Træffer. Forholdet ligger nemlig saaledes indenfor mange Skatteraadskredse paa Landet, at Modvillien mod at betale Skat ligefrem organiseres. I Thisted Amt holder Sogneraadforeningerne forud for Skatteligningen sine Møder, og det gør de ogsaa i de andre to Skattekrede i Amtet. For Morsø Skattekreds' Vedkommende, har jeg i en Aarrække haft Lejlighed til at overvære disse Møder, og man faar uvilkaarlig en Følelse af, at det er rene Instruktionskursus for Sogneraadene i at hjælpe deres egne Medlemmer og andre Skatteydere omkring ved Skattepligten paa den mest